

ОБАВЕЗЕ АУТОРА

Аутори гарантују да рукопис представља њихов оригиналан допринос, да није објављен раније и да се не разматра за објављивање на другом месту. Предавање истог рукописа у више часописа представља кршење етичких стандарда који се односе на научноистраживачки рад и такав рукопис се искључује из даљег разматрања.

Аутори такође гарантују да након објављивања у часопису *Међународни проблеми* рукопис неће бити објављен у другој публикацији на било ком језику без сагласности Института за међународну политику и привреду као носиоца ауторских права. Такође, рад који је већ објављен у неком другом часопису не сме бити поднет за објављивање у *Међународним проблемима*.

У случају да је поплати рукопис резултат научноистраживачког пројекта или да је, у претходној верзији, био изложен на скупу у виду усменог саопштења (под истим или сличним насловом), детаљнији подаци о пројекту, конференцији и слично, наводе се у фусноти на самом почетку текста.

Аутори су дужни да се придржавају етичких стандарда прописаних Кодексом понашања у научноистраживачком раду (Национални савет за науку и технолошки развој, 2018). Аутори гарантују да рукопис не садржи неосноване или незаконите тврђење и не крши права других. Издавач неће сносити никакву одговорност у случају испостављања било каквих захтева за накнаду штете.

Садржај рада

Рад треба да садржи довољно детаља и референци како би се рецензентима, а потом и читаоцима омогућило да провере тврђење које су у њему изнесене. Намерно изношење нетачних тврђњи представља кршење етичких стандарда прописаних Кодексом понашања у научноистраживачком раду. Прикази књига морају да буду чињенично тачни и непристрасни.

Аутори сносе сву одговорност за садржај предатих рукописа и дужни су да, ако је то потребно, пре њиховог објављивања прибаве сагласност свих лица или институција које су непосредно учествовале у истраживању које је у рукопису представљено.

Аутори који желе да у рад укључе илустрације, табеле или друге материјале који су већ негде објављени обавезни су да за то прибаве сагласност носилаца ауторских права и да их доставе уз

рукопис, а не накнадно. Материјал за који такви докази нису достављени сматраће се оригиналним делом аутора.

Ауторство

Аутори су дужни да као ауторе наведу само она лица која су суштински допринела садржају рукописа, односно дужни су да сва лица која су суштински допринела садржају рукописа наведу као ауторе. Навођење као једног од аутора рукописа лица које није учествовало у изради истраживања садржаног у рукопису представља кршење етичких стандарда који се односе на научноистраживачки рад. Рукописи са више од два аутора неће бити узимани у разматрање, осим изузетно уколико се процени да рукопис представља резултате опсежног емпириског истраживања.

Ако су у суштинским аспектима научног истраживања представљеног у рукопису и/или у самој припреми рукописа учествовале и друге особе које нису аутори, њихов допринос мора да буде наведен у напомени или захвалници.

Навођење извора

Аутори су дужни да исправно наведу изворе који су битно утицали на истраживање садржано у рукопису и на сам рукопис. Информације које су добили у приватном разговору или кореспонденцији са трећим лицима, приликом рецензија пријава пројекта или рукописа и слично, не смеју се користити без изричите писане дозволе извора.

Рециклирање текста

Рециклирање текста, односно ситуација у којој исти аутор употребљава истоветне делове свог текста у два или више својих објављених радова, представља кршење етичких стандарда који се односе на научноистраживачки рад и издаваштво.

Главни и одговорни уредник процењује укупан обим рециклираних делова текста, значај места где се они појављују у рукопису (да ли су део увода, одељка о примењеној методологији, дискусије тј. главног дела члanka или закључка), да ли је наведен претходни извор рециклираног текста и да ли постоји повреда ауторских права.

Уколико је утврђено постојање подударања текста мањег обима, од аутора се може затражити да поново напише споран део текста и да наведе претходно објављен извор из којег је тај део текста преузет – ако то већ није учинио. Аутор не може да оправда рециклирање текста само на основу чињенице да је навео извор из

којег је преузео тај део текста. Подударање делова текста у значајном обиму представља основ за одбијање рукописа. Приликом поступања у случајевима рециклирања текста главни и одговорни уредник и Уређивачки одбор руководе се смерницама и препорукама Одбора за етику у издаваштву (*Committee on Publication Ethics* – COPE, https://publicationethics.org/files/Web_A29298_COPE_Text_Recycling.pdf).

Сукоб интереса

Аутори су дужни да у раду укажу на финансијске или било које друге сукобе интереса који би могли да утичу на изнесене резултате и интерпретације.

Грешке у објављеним радовима

У случају да аутори открију важну грешку у свом раду након његовог објављивања, дужни су да моментално о томе обавесте уредника или издавача и да са њима сарађују како би се рад повукао или исправио.

Предавањем рукописа редакцији *Међународних проблема* аутори се обавезују на поштовање наведених обавеза.